

Aile toplantılarında veya benzeri yerlerde, bir türlü dini ve imani sohbet konularına giremiyorum, nasıl bir yol izlemeliyiz?

İnsanlara iyilik ve güzellikleri anlatmanın iki şekli vardır. **Biri**, hal dili ile anlatmak yani güzellik ve iyilikleri yaşayarak üzerinde ilan etmektir. Bu yol, tesir bakımından en tesirli anlatma şeklidir. Bu manayı güzel tasvir bakımından yaşanmış ve latif bir hikaye ile anlatalım.

Bir kadının oğlu çok fazla bal yemiştir. Kadın ne yaptı ise çocuğu bu adetinden vazgeçirememiş. En sonunda İmam Azam'dan yardım (dua) istemeye gitmiş. Durumu İmamı Azam'a izah etmiş. İmam Azam, kadına kırk gün sonra gelmelerini söylemiş. Kırk gün sonra kadın, oğlunu da alarak İmam Azam'a gelmiş. İmam Azam çocuğa hitaben: **“Evladım, baldan çok fazla yeme.”** diye söylemiş. Kadın biraz öfkeli bir şekilde İmam Azam'a: *“Be hocam kırk gün bunu demek için mi beklettin.”* diye çıkmış. İmam Azam ise: **“Siz ilk geldiğiniz sırada ben de bal yemiştim. Kırk günden bu yana ise bal yemedim. Ta ki nasihatim tesir etsin.”** demiş. Ondan sonra çocuk, İmamın tavsiyesine uyarak aşırı bal yeme adetini bırakmış.

İmam Azam Efendimiz burada hâl dili ile anlatmanın gücünü gösteriyor.

Tebliğın diğer şekli ise, dil ile hakkı ve güzellikleri ilan etmektir. Bunu da yaparken bazı gerekleri üzerimizde barındırmamız gerekir. Bu gereklerden bazılarını birkaç madde ile ifade edelim:

- *Hak ve güzelliklere vakıf olmak.* Yani hak ve hakikatleri tam manası ile idrak edip ihata etmektir. Zira güzellikleri idrak ve ihata edemeyen, başkasına aktaramaz. Bunun için talim, tebliğden önce gelir. İlimde ne kadar olgun olunursa, karşıya aktarmada da o kadar olgun ve verimli olunur.
- *Tebliğ edeceğimiz kişinin haline mutabık hitap etmek.* Ve ona uygun bir üslup kullanmak. Bazen sert bazen yumuşak bir üslup, bazen detaylı bazen özet, bazen ilmi bazen avami; yani muhatabın haline uygun tarzı seçmek. Şayet bu donanıma ve derinliğe henüz kavuşmamış isek, en azından kavuşanlara götürmek de bir tebliğ aracıdır.
- *Bizim görevimiz en kamil manada tebliğ etmektir.* Hidayet ise Allah'tandır. Sonucu tayin etmek bizim görevimiz değildir. Onun için tebliğ ettiğimiz halde, olumlu karşılık alamamamız bizi ümitsizliğe düşürmemelidir.
- *Biz daima Risale-i Nur'u adres göstermeliyiz ve ona teşvik etmeliyiz.* Mümkün

mertebe hak ve hakikatleri Risale-i Nur'un dili ilan etmeliyiz. Zira bu asrın yaralarına merhem Risale-i Nurlardır.

Tebliğ ve irşad kolay bir iş değildir; peygamberlerle temsil edilen bir meslektir. Efendimizin (s.a.s.) ümmeti olarak Allah bizleri de bu şeref ile onurlandırmıştır. Her asrın bir hizmet metodu vardır. Bu asırda ise daha ziyade, "**Kavli leyyin, tavrı leyyin**" diye ifade edilen yumuşak bir üslup, incitmeyen bir tavır ve sevdiren bir ilgi ile yaklaşmak gerekmektedir.

Neyi anlatacağımızdan daha önemli, nasıl anlatacağımızın ön plana çıktığı bir asırda yaşamaktayız. İşi tartışmaya, ben haklıyım, sen haksızsın pozisyonuna çekmeden, yalnız Allah rızası için, uygun bir zaman, mekan ve üsuple ifade etmenin daha sağlıklı olacağını ifade edebiliriz.

Evet uygun bir zaman dedik, çünkü zamansız yapılan teklifler, olgunlaşmayan meyveler gibi acı bir tesir yapabilir. Diğer taraftan, alt yapısı hazırlanmadan, samimi ve yakın bir ilişki kurulmadan yapılan teklifler yine neticesiz kalabilir. İmani ve itikadi meseleleri ilk sıraya koymak, ortak konular üzerinde konuşarak, zamanla farklılıklara, yeri geldikçe girmek ve tatmin eden bir yaklaşımla ifade etmenin daha sağlıklı olacağı kanaatindeyiz.